

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 358/2024
27.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Ање Павловић Гајовић, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене – адвоката Немање Јанићијевића и адвоката Александра Стевановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К бр. 1/23 од 28.09.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 744/23 од 09.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 27. марта 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене Ање Павловић Гајовић – адвоката Немање Јанићијевића и адвоката Александра Стевановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К бр. 1/23 од 28.09.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 744/23 од 09.01.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу, **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К бр. 1/23 од 28.09.2023. године, окривљена Ања Павловић Гајовић оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђена на казну затвора у трајању од 3 године и 4 месеца, у коју казну јој је урачунато време проведено у притвору од 31.01.2020. године до 11.02.2020. године, време проведено по мери забране напуштања стана од 11.02.2020. године до 23.04.2020. године, те време проведено у притвору од 15.05.2022. године до 04.07.2022. године.

Истом пресудом, на основу члана 87. у вези члана 246. став 8. КЗ, према окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета, ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 91. и члана 92. КЗ, према окривљеној је изречена мера одузимања имовинске користи прибављена извршењем кривичног дела – новчаног износа од 2.000,00 динара.

На основу члана 261. и 264. ЗКП, окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка – паушала плати износ од 10.000,00 динара, да суду на име трошкова плати износ од 18.131,72 динара, те да Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу на име трошкова поступка плати износ од 11.496,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истовремено је одређено да ће о осталим трошковима суд одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 744/23 од 09.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљене Ање Павловић Гајовић – адвоката Немање Јанићијевића и адвоката Александра Стевановића, а пресуда Вишег суда у Крагујевцу К бр. 1/23 од 28.09.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљене Ање Павловић Гајовић – адвокати Немања Јанићијевић и Александар Стевановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) и 3) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и повреде одредаба члана 74. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде или да исте укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и бранилаца окривљене, налазећи да њихово присуство ни би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљене указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да је претресање стана и других просторија на адреси у улици ... број ..., чији је држалац окривљена Ања Павловић Гајовић, предузето без назначења у записнику пре претресања да је иста поучена да има право да узме адвоката који може присуствовати претресању, те да су овлашћена службена лица полиције била дужна да то учине, сходно члану 156. став 2. ЗКП, посебно у ситуацији

када на записнику није констатовано ни постојање законских разлога из члана 156. став 3. ЗКП због којих би се претресању могло приступити без претходне поуке о праву на браниоца, односно адвоката. Због тога су, према ставу браниоца, записник о претресању стана и других просторија окривљене и потврда о привремено одузетим предметима од окривљене од 31.01.2021. године незаконити докази, на којима се побијане пресуде не могу заснивати.

Изложене наводе захтева Врховни суд оцењује као неоснованим, обзиром да записник о претресању стана и других просторија окривљене Ање Павловић Гајовић и потврда о одузетим предметима од окривљене, ни сами по себи, а ни према начину прибављања, нису у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Одредбом члана 152. став 1. ЗКП прописано је да се претресање стана и других просторија или лица може предузети ако је вероватно да ће се претресањем пронаћи окривљени, трагови кривичног дела или предмети важни за поступак. Ставом 2. истог члана прописано је да се претресање стана и других просторија или лица предузима на основу наредбе суда или изузетно без наредбе, на основу законског овлашћења.

Одредбом члана 156. став 1. ЗКП прописано је да после предаје наредбе о претресању, држалац стана и других просторија или лице на коме ће се претресање предузети позива се да добровољно преда лице, односно предмете који се траже. Ставом 2. је прописано да ће се држалац или лице из става 1. овог члана поучити да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању. Ставом 4. је прописано да ће се држалац стана и других просторија позвати да присуствује претресању, док је ставом 7. прописано да претресању присуствују два пунолетна грађанина као сведоци који ће се пре почетка претресања упозорити да пазе на ток претресања, као и да имају право да пре потписивања записника о претресању ставе своје приговоре на веродостојност садржине записника.

Одредбом члана 157. став 4. ЗКП прописано је да ће се о сваком претресању сачинити записник у коме ће се тачно описати предмети и исправе који се одузимају и место на коме су пронађени. Истом одредбом је прописано и да се у записник унесе примедбе присутних лица, те да записник о претресању потписују присутна лица, док се о одузетим предметима сачињава потврда која ће се одмах издати лицу од кога су предмети, односно исправе одузете. Одредбом члана 157. став 5. ЗКП прописано је да се ток претресања може тонски и оптички снимати, а предмети пронађени током претресања могу се посебно фотографисати, а ако се претресање врши без присуства сведока (члан 156. став 7.) или без представника адвокатске коморе (члан 156. став 6.), снимање и фотографисање је обавезно. Снимци и фотографије ће се приложити записнику о претресању.

Из записника о претресању стана и других просторија МУП РС – Дирекција полиције – ПУ Крагујевац од 31.01.2020. године, произилази да је у временском периоду од 20,45 часова до 21,30 часова, извршено претресање стана и других просторија држаоца Ање Павловић Гајовић у ..., улица ... број .. и то на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Крагујевцу Кппр бр. 28/2020 од 29.01.2020. године, којом наредбом је одређено да се изврши претресање стана и других просторија на наведеној адреси. Пре предузимања претресања, наредба је у смислу

члана 156. став 1. ЗКП предата држаоцу Ањи Павловић Гајовић, уз позив да добровољно преда лица, односно предмете који се траже, што је иста и учинила и предала ПВЦ кесицу испуњену прашкастом материјом беле боје, која је пронађена у замрзивачу, стаклену теглицу у којој се налази зелена биљна материја, мобилне телефоне ближе означене у потврди и новчани износ ближе означен у потврди о привремено одузетим предметима, за које предмете је у смислу члана 150. став 1. ЗКП окривљеној и издата потврда о привремено одузетим предметима од 31.01.2020. године. Претресање стана обављено је у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока, и то АА и ББ, који су према констатацији на записнику поучени о њиховој улози приликом вршења претресања, и исти су, уз овлашћена службена лица ПУ Крагујевац и окривљене Ање Павловић Гајовић, потписали записник, на коме нису констатоване било какве примедбе.

Имајући у виду наведено, то Врховни суд налази да је претресање стана и других просторија окривљене извршено у свему у складу са одредбама чл. 155, 156. и 157. ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ове доказне радње, док чињеница да на записнику није констатовано да је окривљена поучена да има право да узме адвоката који може присуствовати претресању, по оцени овога суда, није од утицаја на законитост ових доказа, имајући у виду да су овлашћена службена лица – сведоци ВВ, ГГ и ДД на главном претресу одржаном дана 20.07.2023. године у својим исказима навели да су сигурни да је окривљена пре почетка претресања поучена о својим правима и да је из стана окривљене пре претресања телефонским путем обавештен и њен бранилац – адвокат Душко Вилотијевић, који се изјаснио да неће присуствовати претресању стана, већ да ће доћи у простирије ПУ Крагујевац, како би присуствовао њеном саслушању. Поред тога, на записнику није констатовано да је окривљена захтевала присуство адвоката приликом претреса стана, па како присуство адвоката – браниоца према одредбама члана 156. став 2. ЗКП, није обавезно, већ само може присуствовати претресању, то Врховни суд налази да су супротно наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене наведени докази – записник о претресању стана и других просторија окривљене и потврда о привремено одузетим предметима од 31.01.2020. године, законити докази, на којима се пресуда у смислу одредаба ЗКП може заснивати.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, поднети захтев је у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, односно због тога што нема законом прописан садржај.

Наиме, у уводу захтева, браниоци окривљене, као разлог подношења, наводе повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и повреду одредаба члана 74. тачка 3) ЗКП, због којих повреда је окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека због повреде закона, преко бранилаца.

Међутим, у образложењу захтева, браниоци уопште не наводе на који начин су нижестепеним пресудама учињене ове повреде закона, па како је одредбама члана 484. ЗКП прописана обавеза навођења у захтеву за заштиту законитости не само разлога за

његово подношење, већ и образложење у чему се те повреде закона конкретно састоје, те имајући у виду да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП Врховни суд креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања и да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, то је поднети захтев у овом делу одбачен јер нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Поред тога, браниоци у уводу означавају и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3), која повреда у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, па је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тач. 2) и 3) ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен и због тога што нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић